

MAGYAR CSERKÉSZ

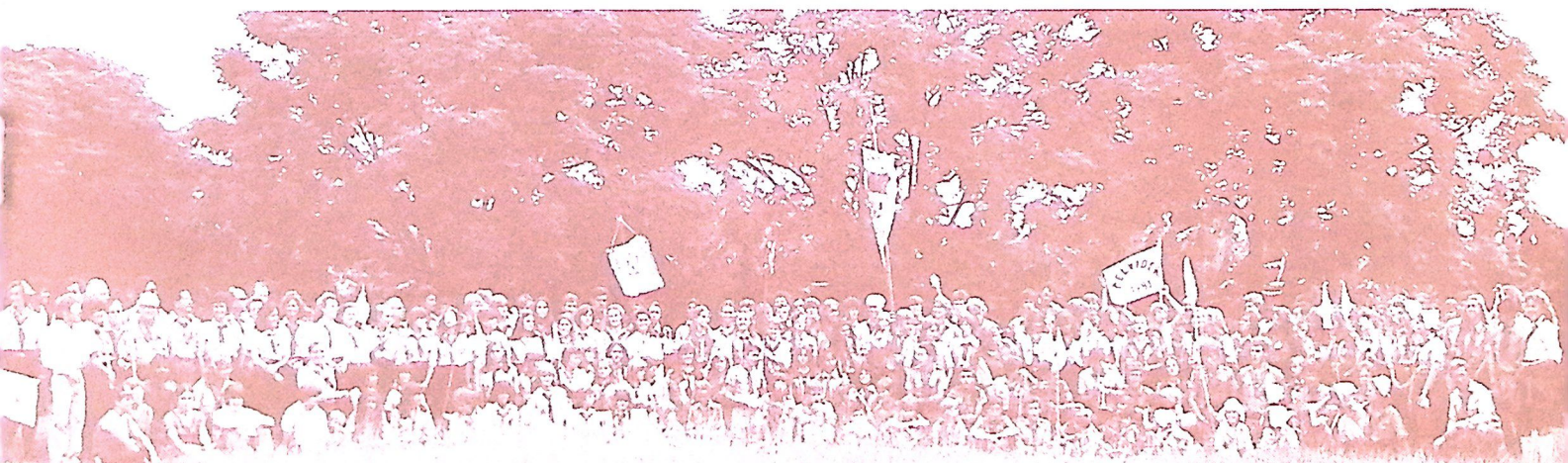
XXXII (56) ÉVFOLYAM

VOL. 32 (56) No. 1—2

1981. 1—2 SZÁM

JUBILEUMI TÁBOR DÉL AMERIKÁBAN

Az Őrség Altábor balról jobbra — Ülve: Zombory Tomi cst., Antal Pisti, Szabó Attila óv., Kasza István óv., Lajtaváry Dani st. Guggolyva: Zaha Gábor cstj., Haynal Attila óv., Kádár Robi óv., Frankó Péter, Nagy Misi, Mayer Milton, Háden Ricsi, óv., Damenija Csaba, Nagy Miki. Állva: Zaha Sanyi cst. Tpk., Gröber Bernard óv., ifj. Roósz László óv., Kokron Karcsi óv., Mágel Sanyi, Kesserű Gábor óv., Magyar Peti, Budaváry Attila óv., Ország Pisti, Máj Dani, Nagy Gábor és Kokron Sanyi óv.

AZ ŐRSÉG ALTÁBOR ÉLETÉBŐL

A délamerikai Jubileumi Tábor egyik altáborának élménydús életéről adjuk az alábbi sorokat

Sok óra utazás után, megérkeztünk Nova Santa Rosa-ba. A kiválasztott táborhelyre egy teherautó vitt minket. Ez utána nagyon megbántuk mert nem tudtuk, hogy később ugyanezt az utat nagyon sokszor gyalog kell megtennünk, mert a teherautó a feneketlen vörös sárban beragadt és mi pedig mehettünk három kilométert gyalog, nyakig a sárban. Sokszor dühöngve tettük meg a 3000 méteres sártengerben az utat, néha pedig örömmel mert az út másik végén ott voltak a lány altáborok. Ha jól visszagondolok, többször gyalogoltunk mint utaztunk, mert brazíliaiban szokás már, hogy dél után háromtól ötig esik az eső. De voltak sokan kiket ez nem zavart mert a különböző polaritású altáborok között a 10 nap alatt kifejlődött mágnésis erővonalak elfelejtették velük az időt és a teret.

Köztudomású az, hogy a demokrácia a cserkészeten nem alkalmas életforma. Ennek ellenére miután megérkeztünk, szavazásra került az, hogy a vörös vízi folyó túlsó partjára menjünk-e táborozni kiirtva az ott levő dzsungelt, vagy maradjunk kényelmesen ezen az oldalon az Erdélyi Altábor nyakán.

A szavazás megtörtént. Dani meg a parancsnok az átkelésre szavaztak, a többi a kényelmes ottmaradásra. Erre föl demokratikusan átkeltünk. Először átúsztunk a

szerszámokkal és elkezdtük irtani az erdőt. A hidat, amit az 1. old. láttok két napig építettük nem kevés erőfeszítéssel. De megérté. A tábor büszkesége volt. Szilárd-sága be van bizonyítva az által, hogy mind a 30-an rajta vagyunk.

A 10 nap alatt remek tábori hangulat fejlődött ki. A legénység ugyan sokszor fenyegetőzött azzal, hogy a táborparancsnok fejét veszi, sőt csatakiáltást is költöttek rá, mert „túl sok volt a munka”.

Akárhányszor, amikor egy újabb építkezéshez kezdtünk mindig háromszor elkiabáltuk, hogy „A fejét, a fejét a Zahának a fejét”, aztán pedig 10-szer hogy „Sztárrák, sztárrák!” és csak akkor kezdhettünk neki a komoly munkának. Végül mégis minden kitervezett építmény elkészült.

A hangulathoz hozzásegített a dzsungel mert összehozott minket a közös küzdelemben, és az elszigeteltség mert nem mindenki tudott a hidunkon átbillegni. Az egymáshoz tartozás érzését Adám atya aki a túlsó par-ton ugyan, de egy a közelben lévő házikóban tanyázott, az ügyesen megszervezett táborúti utáni beszélgetésekkel még jobban megerősítette bennünk.

A tábor eredményes és élményteljes volt. Mind akik résztvettünk sokat nyertünk vele.

Egy résztvevő

KANADA

ŐSZI KISTÁBOR

MONTREAL — a 23. sz. Szt. László és a 37. sz. Szt. Margit cserkész csapatok őszi kistáboráról hozunk rövid beszámolót, amelyet Annonciation mellett, a Csukly-farmon Szabó László barátunk területén tartottak október 11, 12, és 13-i hosszúhétvégén. A táborot Rác Marika cspk. és Rác Béla rpk. vezették és sok szép élményben volt részük a résztvevő 34 cserkésznek. Íme a beszámoló:

Érkezésünk után az őrsök birtokukba vették a nekik kijelölt vadász-lakokat, s a hideg egy-kettőre kiűzte őket a szomszédos erdőbe, hogy fát szedjenek a konyha-tűzhelyek számára. Rác Laci bá-nak köszönhetik, hogy a „fa-kitermelés” gyorsan ment, lánc-fűrésszel egy-kettőre tűzfaméretűvé vágta a fatörzseket, — a cserkészeknek már csak el kellett vinni, és szét kellett hasogatni a tuskókat; máris vidáman duruzsolt a tűz a konyha-tűzhelyekben, s körülöttük sürgölődtek a paprikás-krumpli elkészítéséhez. Minden feladat pontos volt, még a paprikáskrumpli íze is. Aztán megkezdődött a táborúti, de alig hangzottak el az első nőták, megeredt az eső. . . Bementünk a legnagyobb helyiségbe, s ott tovább pereget a vidám táborúti számok. Vasárnap a szentmise után egésznapos portyára indultak az őrsök. A területet előzőleg ifj. Rác Gyuri már lejártá, jelekkel ellátta, és így könnyű volt a portya ellenőrzése, nem lehetett megrövidíteni az utat vagy a feladatokat.

A vasárnap-esti táborúti minden egyes őrs táborúti számok keretében tréfásan beszámolt a portya élményeiből. A történetek illusztrálására most köz-
zéteszük Jászberényi Jósának, a „Füst”-őrs óv.-jének beszámolóját:

Egyszer volt, hol nem volt egy őrs, melynek füst volt a neve, mivel úgy begyűjtötták a kályhát, hogy mind fulladoztak a füsttől, és elindultak portyára. A tagok-nak a nevei: Siket, „Süket” György, Kocsis „Füles” Feri, Sas „Madár” János, Hatz „Bolond” Misi és Jászberényi „Jell-o” József.

... Megyünk, megyünk az úton. Egyszer csak mérges nagypofájú kutyák elkezdtek ránk ugatni, ugatni, (ami nem nagyon csodálatos) s mikor Miska rájuk ugat, mind elhallgatnak. Jobbról látunk egy házat, átme gyünk egy kis patakon. Egy kocsi lespriccel minket sárral. Sas „madár” úgy néz ki mint egy disznó, piszkosak és olyan mérgesek vagyunk, hogy füst jön ki az orrukból! Balról, a Petit Lac Lanthier partján egy új házat építenek, hűh, de milyen érdekes! Egyszer csak hátulról meg „attakol” minket egy Camaro, melynek a „muffler”-je lógott. 90 km-es sebességgel rohan el mellettünk . . .

Eddig még nem láttunk állatokat mirajtuk kívül! Aztán láttunk egy nagy kő-keményt és tűzölőhelyet ház nélkül. Ez furcsa! Megérkeztünk a mi hármas útkereszte-ződésünkhöz és megtaláltuk a jelzőszalagot. „Süket” talált egy üres piros 12-gauge töltényt. Huh! Később találkozunk két emberrel, akik lánc-fűrésszel ügyetlenül

egy fát vágnak (3 óra múlva is ugyanazt a fát vágják!) Jön három vadász egy „van”-ben. Egyik sört ivott. Hé! Várjatok, mi is szomjasak vagyunk! Magállunk egy sziklánál pihenni az út bal szélén és viccelgetünk. Nem is kell viccet mondani, csak egymásra kell néznünk! Körülöttünk vannak bükkfák, juharfák, fenyőfák és láttunk egy „Jell-o Bush”-t is! Nagyon szörös volt! (Mért nem borotválkoztál meg J. J.)

Láttunk egy fát, amelyre piros festékkel rá van festve S.O.S. Biztos a Carla-ék jártak arra! Balról van egy tó és egy mocsaras rész döglött fákkal. Az út közepén egy állatnak természeti hagyományát találjuk; nem tudjuk megállapítani, milyen állattól jött! Az úton láttunk egy nyomorék R. L. békát, szegénynek hiányzott egy lába és emiatt össze-vissza ugrándozott! Mikor a „Füles” ezt látta, akkor kivette nyomorából és szenvedéséből! Kétszer fejbeverte! A homokban talál-tunk róka, kutya, mosómedve és „bio-foot” Misi láb-nyomokat.

Megállunk ebédelni a homokban, miközben lent a völgyben egy vadász moose-ra vár. Moose nyomokat ta-lálunk a homokban. Egyszer csak három kis vad kutya megtámad minket, ránk ugrálnak! Jaj! Pánik van az őrsben!

Végre megérkeztünk célunkhoz. Miután befejeztük uti térképünk leírását, siettünk vissza a vadászakabinba pihenni és újból befűstöltni. Az úton visszafelé ta-lálkozunk egy másik békával, de ezt békében hagytuk, mert normális volt. Az út jobboldalán megálltunk, száraz nyírfakérget szedtünk a földről. Lesz mivel begyújtani.

Az időjárás hirtelen megőrült, fújt a szél, esett az eső, hullottak a levelek és elesett egy „Jell-o” is, miközben a „Füles” füle megfagyott! A 3-as útker-esztetődsénel Sas „madár” levezi a jelzőszalagot, és megtartja. Biztos a hajába akarja tenni! Hallottunk vad libákat rikácsolni a hidegtől. Nem sokáig rikácsolnak, mert hallunk puska lövéseket! A Lac Petit-Lanthier-ban láttunk egy kacsát úszni. Az okos „Füles” megpróbálta ijeszteni a szegényt. De a kacska csak megfordította a fe-jét és ránézett, vajon mit akar ez a bolond? S aztán hazaérkeztünk, és befűstöltünk! Itt a vége, fuss el véle!

Igy mentek a többi portyai beszámolók. Induláskor mindegyik őrs kézhezkapott egy rovársíros és morzeje-les levelet, meg egy térképet amelyre Béla bá és Rác Gyuri berajzolták az útirányt és ezzel nekiindultak a portyának. Ez esti táborútiön vidáman pereget — a táborúti számok a portyáról. Jól esett utána az alvás. De alig szenderültek álomba, a leányok vadászakabinja falán furcsa motorkészletre lettek figyelmesek az őrk: valaki itt jár! Amint odanéztek, hirtelen megmozdult egy alak a sötétben, s már rohant is! Riadó! — hangzott a sikoltás, s máris ugrottak a leányok, sípszó, mindenki föl, támadás, megfogni őket! kiáltások hallatszottak s a parancsnokok gyülekezítették a népet a zászló körül, hogy tervszerűen történjék az ellenség üldözése. Egy kettőre elmúlt a fáradtság, a felajzoltan csillogtak még a legkisebbek szemei is. Meg kell fogni őket, kiáltották. A gyerekek felsorakoztak a szomszédos kis erdő átfé-sülésére, ahová elmenekültek a támadók. Gondosan

vigyáztak, nehogy a támadók valakit elraboljanak közülük. De nem látni senkit! Akkor, a bozótnan hirtelen felugrott valaki s Nagy Pali bátran rávetette magát, s a többi főleje, megfogtak egy nagyot közülük! Hiába akarta kitepni magát, „sok lud dísnót győz”, aztán odavonszolták a zászlórúdhhoz és kikötötték sok kötéllel. . . No de ne folytassuk tovább, még aludni kell a következő nap akadályszerenyhez és a vadászakabinokat is ki kell sópörni, rendben hagyni, úgy ahogy találjuk.

Igy hihetetlenül gyorsan eltelt ez a három nap, s halásan köszönjük Szabó Laci bá kedves vendéglátását, a közreműködő cserkészvezetők és a kedves szülők segítségét, akik kihozták és hazavitték a gyerekeket.

Csapatunk rendszeresen folytatják összejöveteleiket: újak is csatlakoztak, s a létszám növekedett. A kiscserkészfiúk száma már 15 főlött van: az érdekes foglalkozások vonzzák a gyerekeket. A magyar tanfolyamot a Magyar Iskola keretében tartjuk, irodalmat, magyar földrajzt és történelmet tanulnak a cserkészek. Komoly munka áll előttünk.

Ez évben is megtartottuk hagyományos Cserkész-Táncestünket, november 29-én, a Magyarok Nagyszombatja Egyházközség nagytermében. Jól éreztük magunkat és ez úton is köszönjük a kedves szülők és barátaink támogatását jelenlétükkel, úgyszintén cserkészvezetőink, szülők és barátaink segítségét, akik vállalták a rendezés és különböző szolgálatok feladatait. A tiszta jövedelemből mindegyik csapat számára több mint 600 dollár jut.

A jövő évi fillmorei vezetőképző tábor jelöltjei számára novemberben vezetőképző hétvéget tartottak a leánycserkészek Rácz Marika cspk. vezetésével, Glaser János cscst. közreműködésével. December 6-án mindkét csapat megtartotta a cserkészmozulást délután. Éppen közös ének volt, mikor a Mikulás Bácsi megérkezett; ajándékok osztott és minden cserkészhez volt néhány buzdító és intó szava. Köszönjük a Mikulás Bácsi közreműködését. A délután újszerűsége abban állott, hogy a kislfiúknál Markovits Sándor és felesége Ildikó báb-színházat mutattak be, és a Mackó árulta el, hogy miért dicséri vagy dorgálja meg a Mikulás Bácsi a kiscserkészeket.

December 20-án, d.e. 11 órakor mint cserkészek is résztvettünk a Magyar Gyermekek Karácsonyán, ahol kiscserkészeink betlehemes játékot mutattak be. Utána, a délutáni cserkészösszejövetel keretében tartottuk meg a karácsonyi ajándékesetét.

Jó munkát

Rácz Györgyné cspk.
Csóky Károly S.J. cspk.

Egyik táborban hallottuk

- „Nem láttad a lapostisztet valahol?”
- „Nem lapostiszt az, hanem napostiszt!”
- „Ja, az volt tegnap estig, amikor a sötétben elbotlott és a Gyuri ráesett mind a 120 kilójával . . .”

Cserkészvezetők bonni konferenciája

Az Európai Magyar Cserkészkerület minden évben, farsang utolsó hetében tartja hagyományos tisztii konferenciáját Bonnbán, a vénuszbergi ifjúsági központban. Idén rendezték meg a 9. tisztii konferenciát, amelyre nemcsak Németország különböző nagyvárosaiból, de Ausztriából, Svájcól, Belgiumból, Hollandiából, Svédországból, és Nyugat-Európa más országaiból is érkeztek magyar cserkészvezetők. 130 cserkésziszt, segédiszt és öregcserkész gyűlt össze az ifjúsági központ kongresszusi termében, ahol Köllej György kerületi parancsnok nyitotta meg a konferenciát.

Köhler László müncheni csapatparancsnok: „Helyzetünk és feladataink” c. előadását több órás élénk vita követte. A felszólalók túlnyomó többsége egyetértett abban, hogy a cserkész nevelésnek alkalmazkodnia kell korunk fejlődéséhez, ennek megfelelően fokozni kell a vezetőképzés színvonalát, az eddiginél nagyobb súlyt helyezve a lelki képzésre, a cserkész eszmék ápolására.

A következő előadás témája a haza és a magyar cserkészlet kapcsolata volt. Előadás után a cserkészvezetők három munkacsoportban vitáztak a témát. A résztvevők nemcsak az „eszméi” és a „valóságos haza” fogalmát igyekeztek tisztázni, különös tekintettel a már külföldön született cserkészfiatalok helyzetére, hanem azt is, hogy milyen kapcsolatot engedhet meg az odahaza már több mint 30 éve betiltott cserkészmozgalom és a mai Magyarország között. A konferencia további témái: a cserkészfiúk és lányok lélekta: a fiatal vezetők felelősségvállalása: valamint a nagycserkészek, a „roverek” csapatmunkája.

Este táborúti műsor volt az előadóteremben, amelyen nagy sikerrel szerepelt a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium és a Zürichi Magyarok Néptánc Csoportja, valamint a kölni „Cinege Táncgyűttes”.

A konferencia résztvevői megvitatták a húsvéti regőstábor és a nyári vezetőképző táborok előkészületeit és elfogadták a kidolgozott terveket, javaslatokat. A találkozó ökömenikus istentisztelettel ért véget, amelyet Köllej György müncheni és Cserháti Ferenc berni r. k. lelkes, valamint Kellner Ilona svédországi evangélikus lelkesítő tartott. A magyar cserkészvezetők azzal a régi cserkész jelszóval váltak el egymástól és indultak haza, hogy „Szeretettel egy a szív és mi testvérek vagyunk!”

J. L.

GYÁSZJELENTÉS

Zágon Alajos a geelongi (Ausztrália) Szt. László Egyesület éveken át volt elnöke, a Szuverén Szt. László Társaság és Rend csillagkeresztos lovagja, a Magyar Cserkész Szövetség volt geelongi körzeti megbízottja, 78 éves korában, 1981. február 22-én elhunyt.

EURÓPA

Jakabfalva jubilál

A déltiroli Szent Jakabfalván idén rendezték meg tizedszer a magyar cserkészek téli táborát. Az 1971-ben megtartott első táboron még mindössze 36-an vettek részt, 3 évvel később már 200 magyar fiatal szállta meg ezt a hangulatos alpesi falut. Minden évben más neve volt a tábornak: Tátra, Mátra, Hargita, Doberdó . . . Idén szerényebb magaslatról, a mindössze 534 m. magas Misinatetőről nevezték el a jubileumi tábor. Számomra ez a név pécsi jogászéveimet idézi fel, amikor télen nyáron kedvenc kirándulóhelyünk volt a Misinatet. Milyen nagyok tűnt akkor! A téli tábor elnevezése arra utal, hogy cserkészeinkkel az égiséző alpesi hegyek sem felejtetik a szelid dunántúli dombokat, ahogy a mailand-i 32 torony sem tudta elhomályosítani — a nóta szerint — az egykori magyar huszárbán a nagyabonyi két torony emlékét.

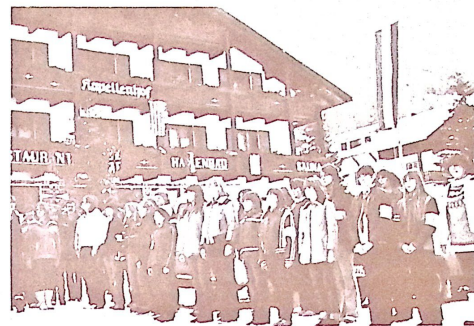
Ezeket a déltiroli hegyeket, ahol most gondtalan magyar cserkészek sieltek, hatvan évvel ezelőtt nagyapáink fegyverrel védtek és közülük sokan az iskolapadból jöttek ki az olasz frontra. A közeli Bruneck katonatemetőjében sokszáz magyar katonasír emlékeztet erre a szomorú korszakra. A magyar cserkészek minden évben megkoszorúzzák a szent jakabfalvai hősök keresztjét és közben azokra az elődeikre emlékeznek, akiknek a mai nemzedéknél sokkal nehezebb ifjúságuk volt.

A téli tábor egyik legfontosabb feladata a sielés elsajátítása és fejlesztése. Az elmúlt tíz esztendőben félezerre becsülhetjük azoknak a számát, akik itt tanultak meg sieni.

A téli tábor programja azonban nemcsak sielésből állt. Délutánonként a cserkészek faragtak, hímiztek, táncoltak, népdalokat tanultak és készültek a szilveszteri műsorra. Az esztendő utolsó napján a cserkészek és a szomszéd faluban lakó szülők közös háládó istentiszteleten vettek részt a szent jakabfalvai templomban. Az esti vidám szilveszteri műsor befejezése után a fiatalok, fáklyákkal a kezükben kivonultak

Tisztelgés a zászlónak

a szabadba, négyzetalakban felsorakoztak a magas árbocon lengő magyar zászló alatt és éjjelkor a déltiroli völgyben felcsendült nemzeti imádságunk, a himnusz.

Az újesztendő első napján a fiatalabbak akadályversenyen vettek részt, a merészebb roverek pedig — Németh Laci vezetésével — nekivágtak a hegynek, hogy szelviharban eljussanak egy magasra fekvő menedékházhoz és hálósájkában ott töltsék az éjszákát.

Január 2-án — Konthur Mária, Nagy Alajos és Tolvaly Ferenc vezetésével — nagysikerű kalácsa est volt, amelyen a régi magyar népdalokat és székely balladákat előadó fiatalok ugyanúgy jelesre vizsgáltak, mint a tánc csoport tagjai.

A jubileum alkalmából azt kívánjuk az európai cserkészkerület parancsnokának, a téli táborok fāradhatatlan szervezőjének, Köllej Gyurka bānak, és a magyar cserkész fiataloknak, hogy egy télen se nēmüljön el a magyar szó a déltiroli havasok között.

Juhász László

AUSZTRÁLIA

Hollós Mátyás Korvina cscs. nyári tábora

Sziklás tó — 1981. január 23—26-ig

A gyülekezés január 23-án pénteken este 6 óra harminckor volt „Dudiéknál”. Irányunk a „Sziklás Tavi Tábort” mely a Rockland Reservoir mellett lesz. Hét óra előtt minden probléma nélkül elindultunk a második számú találkozó helyre ami Ballaratban volt. Innen azután hét koci indult tovább Halls Gap felé ahol éjjel 11 órakor volt találkozónk a tábor parancsnokával további utasítás végett. Szinte hihetetlen, de pont 10 óra 59 perckor beérkeztünk — szegény Feri még most is rizza a tétjét. Halls Gap körülbelül másfél órányira van a tábor-tól; untuk jó volt — majdnem végig — de amikor lefordultunk a fő útról az első benyomásunk az volt, hogy

Készül a leves

beestünk egy püder műhelybe, olyan vastag volt a por.

Negyed egykor beértünk a táborba — nagy öröm — megszűnt a por. Fáraadtak voltunk, már csak az ágy, azaz hálózsák hiányzott, de mégis nagy örömmel üdvözlöttük a raj tagjait akik már előttünk érkeztek, s pláne már jó meleg kávéval vártak. Gyönyörű tiszta holdvilágos éjjel volt, így nagy gyorsasággal felállítottuk sátrainkat és „jó éjszakát” . . . Szombat reggel fél hatkor hangos dudálásra ébredtünk — megérkeztek az adelaidei Korvinások, jaj de szeretnénk volna még aludni, jaj . . . Ha már nem lehetett tovább aludni, felkeltünk és mosdás után odajárultunk a „Kombihoz” ami a jövődő konyha helyén állt és már várt a jó meleg kávé és a hagyományos darázsészkek. Feri és a Papa elkezdtek az utánfutót kirámozni, erre fel mi is nekiláttunk a munkának: konyhasátor felállítás, árnyékszék építése, személgödör ásás. Ezt a munkálatokat gyorsan elintéztük és már készen is állt a tábor.

Tíz órakor volt a tábornytás, Marianne néni köszöntötte az Adelaide-i, Melbourne-i Korvina raj tagjait és a Melbourne-i 54 sz. csapatból megjelent cserkész

Zászló felvonás

fiúkat. Feri beosztott minket három órásba, a parancsnokságot és vezetőket pedig a „Kukac” órsba. Megkaptuk a napiparancsot, amiből megtudtuk, hogy mindegyik órsnak kell építeni egy tutajt, mert vasárnap vízi portyára megyünk. (Jelenleg reggel féltizenegykor 35 fok meleg van!)

Több stílus között az úszófa tutaj bizonyult a legjobbnak, felfújható ágyak segítségével. Most már retentő volt a meleg, délután 4 órakor 39 fok és nyirkos a levegő, de a tutajok meg vannak építve, a tóban finom a víz, ki kell próbálni a járműveket.

Fürdés után a konyha órs elkezdte főzni a vacsorát, Laci bá' is megérkezett . . . finom kaja lesz. A többi órsok közben szedték a fát a tábortüzhöz. Vacsora után, ahogy besötétedett meggyújtottuk a tüzet és jól elszorakoztunk a tűz körül, énekkel, mókával, de legjobb Kovássy Péter bemutatója volt az eskimó vadászról, azaz foka vadászatról. Zászlólevonás, takarodó féltizenegykor. Takarodó után nem is volt zaj, csak az órség virrasztott, mindenki fáradt volt, azután meg tudtuk, hogy hajnalban lesz ébresztő, hogy a tavon még a nagy hőség előtt át tudjunk menni.

Vasárnap reggel hat órakor volt az ébresztő, hét órára már készen álltunk a portyára. Laci bá' és a konyha órs kiadta a reggelit és az útravalót. Hét húszkor elindultunk: egy Kenu-vitorlós, egy gumi csónak (mentési célból), három úszófa-gumimatracs tutaj. Valahogy áter-

Indulás a vízi portyára

Tandéskozás a palacsinta fölött

tünk a túlsó partra — körülbelül egy kilométer távolság — és elindultunk megmászni a Bepcha hegyet. Képzelték el még csak délelőtt van és mi 43 fokos melegben portyázunk!!! A hegy tetején még melegebb van, mindenki izzad, meghúzódnak a fák árnyékában és be-majszoljuk az ebédet. Kis pihenés és lihegés után megindultunk visszafelé. Szerencsésen baj nélkül átkeltünk a tavon is és négy órakor már a táborban voltunk. Mindenki földrehányódva pihent.

Hét óra után elkezdtük főzni a vacsorát, három különböző tűzhelyen. Három különböző órs főzte a vacsorát, egyik a zöldborsó levest bográcsban, másik sütötte a disznót, a harmadik tűzön pedig készült a „bush” palacsinta. Meg kell jegyezni, hogy minden olyan finom volt, hogy még egy királynak is túl jó lett volna.

Vacsora után — úgy kilenc körül — elkezdődött a tábortüz. Nagyon sikeres volt ez is, sok volt a móka, (legjobb Dér Józsi rendezésében az egyik táborozó személynél), sok, sok nóta és emlékezés, tervezgetés. Későn volt a zászlólevonás, de még így is sokan éjfélig ültek a tábortüznél, amikor ki kellett oltani a tüzet, mert hétfőn már teljes tűztilalom volt.

Hétfő reggel ébresztő, torna . . . jaj . . . torna (a tegnapi evezést nagyon megéreztek izmaink), zászlófelvonás, az évi munkaterv összeállítása, táborakaritás, táborbontás — mindez eltartott délig. Reggeli után az

Bezzeg . . . most zuhog az eső

adelaidei Korvinások elbúcsúztak és indultak haza, azaz, hogy „de szép is volt a tábor” és most már hamarosan ismét találkozunk.

Délután két órakor zászlólevonás és mindenki akinek el kellett még hétfőn indulni, az elbúcsúzott és indult haza. A táborozók egy része Halls Gap-be vert ismét tábori és még egy napot töltöttek a Grampien „Csodaföld”-ön, most már zuhogó esőben.

Mi úgy érezzük, hogy a tábor nagyon sikeres volt és reméljük, hogy jövő táboraink is mind ilyen jók lesznek.

Jó munkát!

LaLou, Dudi és Fredi
íródeákok

Etnik tábor Melbourneben

Március végén, egy 25-ös létszámú különítmény vett részt a két melbournei csapattól (vezetők, nagyleány és leányescserkészek) a már 3. évben megrendezett Etnik táboron ahol a magyaroknál kívül a 3 balti (eszt, lett, litván) és a 3 szláv (lengyel, fehér orosz és ukrán) nemzetiségi csapatok különítményei vettek részt.

A két napos tábor legnagyobb élménye a nyitó és záró ünnepség volt, ahol a 7 nemzetiségi és az ausztrál zászlók tövébe felvonult a 200-nál több résztvevők serege. A zászlókat minden csapattól egy nemzeti viseletbe öltözött cserkész fiú és leány húzta fel, illetve le, mialatt egymás után a nemzetiségi csapatok saját Himnuszait énekelték. A magyarokat egy két inges-gatyás hortobágyi csikós és egy székelly népviseletbe öltözött leány képviselte.

Az esti táborüzeknél sok volt a móka, de még több a sok nemzetiségi édes-bús népdal, melynek végén megint minden nemzet a saját táborüzt bezáró éneket énekelt. Mindenkinél nagyon tetszett a mi „Szellő zúg távol . . .” című dalunk dallama.

A szabadidő alatt a nyelvtanulással tölt el az idő. A tábor végén sok magyar cserkész búcsúzott a másik nemzet „Jó munkát” köszönetével. Volt olyan aki a szabadidőben a csikósostort csatogtatta, Péter remekelt csikós kalapjával, csizmájával.

Az étkezések alatt is sok látogatót kaptunk. Ízelt a gulyáslevesünk, de még inkább a vasárnapi paprikás-csirke. A 25 főre főző konyhánk majdnem 200 adag „hungarian paprika chicken”-t adott ki, mialatt mi megkóstoltuk a lengyelek „kápustáját”, melynek íze hasonlított a mi székelly-gulyásunkhoz.

A tábor végén a sok fényképezés után megindult a búcsúzkodás is, ahol hallottuk az eszt „ole valmis”-t, a lett kisleány „esit modai”-t mondott a mi Péterünknek, Tomi a litván (nagyon csinos) vezetőnöt „budek”-kal köszöntötte, az ukránok „skob, skob” kiáltással ráztak kezét, a sorok írójától a fehér orosz csapatparancsnok „buty gotov”-val vett búcsút, a lengyelek pedig „csuhaj,

csuhaj, csuhaj”-t kiáltottak Pista bá’ tiszteletére (mert a lengyelekkel nagyon-nagyon összebarátkoztunk, jól esett nekik a mi általunk kifüggesztett tábortáblánk az alábbi szöveggel: In Solidarity With Solidarity...).

A vasárnapi szent misét a lengyelek papja mondta, ahol minden csapat egyházi énekeit énekelte.

A záróünnepélyen adta át a M.Cs.Sz. megbízásából a Ker. Társelnöke Keith Walter ausztrál cserkész commissionernek 18 éves magyar barátságáért, sok-sok értékes segítségért, valamint Henry Antonitis litván cserkész csapatparancsnoknak az ESGAV táborok szervezőjének Szövetségünk „Jubileumi Mátyás Király Emlékérmét”.

ESGAV (Ethnic Scouts and Guides Association of Victoria) Tábor vizionlátásra jövőre...

Kerületi Társelnök naplójából

Magyarságtudományi tanfolyamok

A központi Tanfelügyelő új rendelkezéseket adott ki a tanfolyamokkal kapcsolatban egységesítés és a nívó biztosítása miatt. Röviden:

- esetleges tanfolyamok rendezésére előzetes engedélyt kell kérni a Ker. Pk-on keresztül.
- a tanfolyamot levezető tanár személyére vonatkozólag engedélyt kell kérni a Ker. Pk-on keresztül.
- a központi tanterv szigorúan betartandó, az írásbeli és szóbeli vizsgatételeket a Tanfelügyelő adja meg.
- vizsgák időpontja előzetesen bejelentendő a Ker. Pk-nál, hogy a Központ időben kijelölje a vizsgabizottságot.
- a vizsgáról jegyzőkönyv vezetendő, az eredmények kiértékelése egységes utasítás szerint történik.

Kérjük tehát a csapatoktól a rendezendő tanfolyamok:

- idejét
- tanfolyamvezető (tanár) nevét és címét
- a vizsga időpontját.

ESKÜVŐK

Vareska Andrea cscst. és Mészáros Elemér 1980. december 13-án de. 11 órákor tartották esküvőjüket a Shaker Heights, Ohio-i Saint Dominic római katolikus templomban.

Kemenes Katalin st. és Zombory István cscst. 1980. december 20-án, 20 órákor tartották esküvőjüket a Szent Rókus kápolnában, Alsina és Defensa sarok, Buenos Aires.

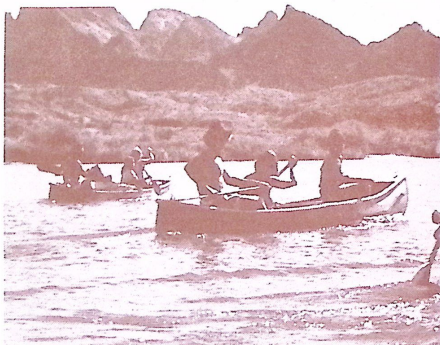
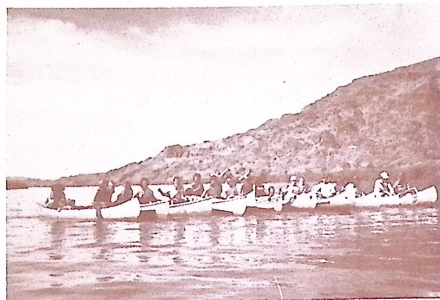
Rácz Erzsébet st. és Papp Jenő cscst. 1981. február 7-én, 22 órákor tartották esküvőjüket a Nuestra Sra de Fatima plébániatemplomban, Av. del Libertador 13900, Martinez.

Sok boldogságot kíván, minden magyar cserkész és családja nevében Bodnár Gábor, üv. elnök.

ÉSZAK AMERIKA

Magyar cserkészek a Colorado folyamon

Az alábbi felvételek a Los Angeles-i cserkészek eseménydús coloradoi túráján készültek. A képek a résztvevők helyett beszélnek.

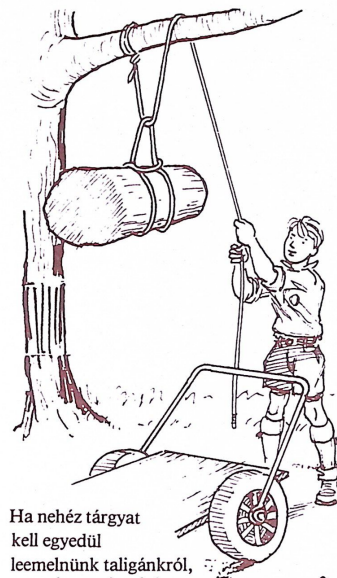

ŐRSVEZETŐKNEK, RAJVEZETŐKNEK

Néhány gondolatot adunk itt közre. Sokszor van az, hogy különböző okok miatt a tervezett foglalkozási anyagot nem tudjuk átvenni, — ilyenkor mindig jó, ha van a „tarisznánkban” egy jó ötlet, amit rögtönözni tudunk, hiszen cserkészeink versenyezni mindig szeretnek egymás között.

Az ábrák világosak, sok magyarázatra nem szorulnak, — csak kell hozzá egy kis fantázia.

1. Egyénileg jól felhasználható ötletek

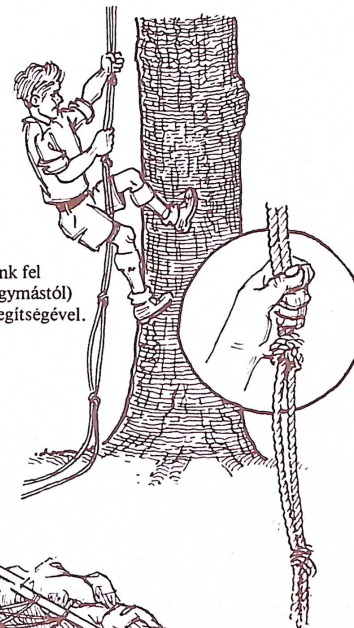
Ha nehéz tárgyat kell egyedül leemelniünk taligánkról, egy ágon át dobott kótél segítségével könnyen leemelhetjük azt.

Itt 2 hosszú és 1 rövid rúd segítségével vonszolhatjuk a nehéz tárgyat.

Az „indián” módszerrel, nyakkendőnk segítségével könnyen szállíthatunk faköteget, csomagot, — (amit nehezen tudnánk kezeinkkel vinni).

Könnyen mászhatunk fel a fára (20 cm-re egymástól) csomozott kótél segítségével.

2. Játékok

Egy az alján lukakkal ellátott konzervdobozt erősitünk egy madzaggal a „halászbótunk” végére.

Idejét mérve kell a versenyzőnek minnél hamarabb a vízzel teli vederből a tárgyakat ki „halászni”, — majd szárazon az üres vederbe áttenni.

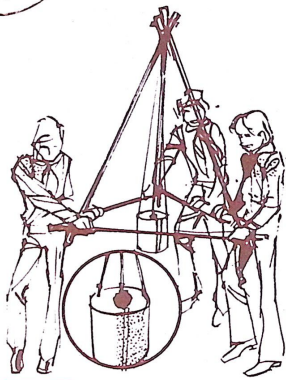
Staféta játék, ahol a bekötött szemű „lovakat” a kocsisnak, gyeplűjével át kell vezetni futásban a bevert rudak között, — a célba.

Ez is staféta játék a „római bigával”, — ahol a rövidebb rúdon állva, — hajtja a kocsis a lovakat . . .

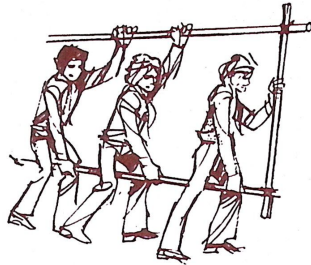

Egy kijelölt vonalon kell a 3 cserkésznek 3 fatuskó segítségével előre haladni, itt is mérhetjük az időt, — vagy staféta futást rendezhetünk több csoporttal.

Három rúd középre egy veder, konzervdoboz van felerősítve, — melybe madzagon egy darab kő lóg bele.

Rajt-tól a cél-ig (egy kijelölt vonalon) időre mérve kell a versenyzőknek előre menni, anélkül, hogy a kő megütné a vedret, — mely „hibapontnak” számít.

Kigyó-mászó verseny: ahány versenyző, annyi rúd kell hozzá, — amikor is szipelre a versenyzők egymáshoz kötik a rudakat, — majd a lábuk között, aztán a fejük felett, majd újra a lábuk között (körbe) mozgatják a „kigyót”, — majd lefektetik a földre . . . Itt is mérhetjük az időt!

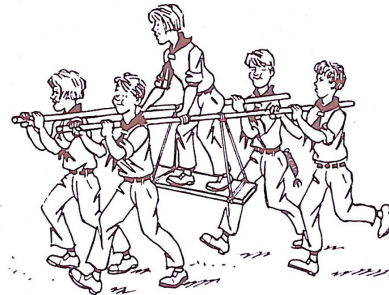
Kijelölt akadálypályán kell a két elsősegélyt adó cserkésznek a „sebesült”-et szállítani.

Örsi mese, — ahol 30 másodpercig kell az első-nek (a megadott tárgykörből) mesélni, — majd a versenybíró „következő” vezényszavára a második cs. folytatja a mesét mindaddig, míg minden cs. mesélt . . . (Igen jó táboriüzi szám is!)

Itt nem rudakon, hanem a második cs. hátán áll verseny közben a kocsis.

Itt 4 cs. szállítja az utast, — így versenyeznek . . .

3. Újszerű örsi táborhely

Egy kicsit más az ilyen 4 fa között felfüggesztett örsi sátorban a táborozás, (különösen hétfégi, rövid táborozás.)

Ha . . .

Ha nem veszted fejed, mikor zavar van,
s fejevesztve téged gáncsol vak, süket,
ha kételkednek benned, s bízol magadban,
de érted az ő kételkedésüket,
ha várni tudsz és várni sose fáradsz,
és hazugok közt se hazug a szád,
ha gyűlölnek, s gyűlölségtől nem áradsz,
s mégsem papolsz, mint bölcs-kegyes galád,

ha álmodol — s nem zsarnokod az álmod,
gondolkodol — s becsüld a valót,
ha a Sikert, Kudarcot bátran állod,
s úgy nézed őket, mint két rongy csalót,
ha elbírod, hogy igazad örökre
maszlag gyanánt használják a gazok,
s életműved, mi ott van összetörve,
silány anyagból építsék azok,

ha mind, amit csak nyertél, egy halomban,
van merszed egy kártyára tenni föl,
s ha vesztesz és elkezded újra, nyomban,
nem is beszélsz a veszteség felől,
ha paskolod izmod, inad a célhoz,
és szíved is, mely nem hajdani,
mégis kitarasz, bár mi sem acéloz,
csak Akaratod int: „Kitaratani”,

ha szólsz a néphez s tisztesség a vérted,
királyokkal jársz, s józan az eszed,
ha ellenség, de jóbarát se sérthet,
s mindenki számol egy kicsit veled,
ha a komor perc hatvan pillanatja
egy távfutás neked s te futsz vígan,
tied a Föld és minden, ami rajta,
és — ami több — ember leszel, fiam.

Rudyard Kipling
(Kosztolányi Dezső fordítása)

SZEMÉLYI HÍR

1980. december 5-én avatták doktorrá Németh László cserkészvezetőt a bécsi egyetem dísztermében.

CSERKÉSZBOLT

P.O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U.S.A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$ .50
Vezetőképzés Szabályai	.50
Cserkészkönyv I.	5.00
Cserkészkönyv II.	5.00
Cserkészkönyv III.	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	15.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II. (utánnymás alatt)	5.00
Kiscserkész vezetőik kézikönyve	4.00
Őrsvezetők tanácsadója	4.00
Zoltai Tibor: Pali fel a fejfel — cserkész regény	4.00
Különpróbák (utánnymás alatt)	3.00
Játékos és tábortüzi könyv	4.00
Fogadalomtétel „Emléklap”	.50
Teleki Pál emlékfűzet	2.00

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve (kifogyott)	6.00
Kis Magyarok Második könyve	6.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	6.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	5.00

NÉPRAJZI KÖNYVEK:

Balla Péter: A magyar népdal kis tükre	5.00
Muharay E.: Magyar Játékszín	5.00
Volly István: Magyar karácsonyok	5.00

HUNGARIAN BOY SCOUT ASSOCIATION

P.O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Magyar Cserkész

HUNGARIAN SCOUT

A Hungarian youth magazine, published by the Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Charles de Rauch.

Editor: B. J. Kardos.

Printed by New Life Printery, 54 Renwick Street, Marrickville, N.S.W. 2204, Australia T.: (02) 55 6184.

SZERKESZTŐSÉG

669 Burke Road. Hawthorn, Vic., 3122, Australia.
Telefon: (03) 813 1737.

KIADÓHIVATAL

P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026, U.S.A.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália:

Goór György, 26 Loftus St., Pennant Hills, NSW, 2130.

Európa:

Padányi Erzsébet, Brüsselgasse 36/2/19 1160 Wien 16 Austria.

Kanada:

Jámbor Lajos, 3A Leland Ave., Toronto. Ont. M8Z 2X4.

Argentína:

Lindquistné Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs.As.

Brazília:

Piller Gedeonné. Rua das Carpas 58, San Paulo. 04648.

Venezuela:

Nyisztor Sándorné, Aptdo. 68394, Altamira, Caracas 106.

Non-profit Org.
U.S. Postage

PAID

Garfield, N.J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested